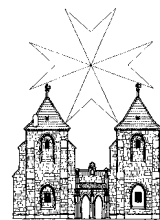




# *Konventuální kostel Panny Marie Pod řetězem*



*občasník, informace*

*LISTOPAD L.P. 2016*

## **Rozjímání o věčném životě**

*Promluva emeritního papeže Benedikta XVI před Anděl Páně, 1. listopadu 2006, Řím  
přeložil Josef KOLÁČEK SJ, www. radiovaticana.cz*

Drazí bratři a sestry,

slavíme dnes slavnost Všech svatých a zítra památku všech věrných zemřelých. Tyto dvě, hluboce prožívané, liturgické připomínky nám dávají zvláštní příležitost k tomu, abychom rozjímali o věčném životě. Očekává ještě moderní člověk tento věčný život nebo jej považuje za něco, co patří k překonané mytologii? Lidé naší doby jsou víc než v minulosti tak pohlčeni pozemskými věcmi, že dokážou jen těžko myslet na Boha jako na hlavní postavu dějin a samého našeho života. Lidská existence je však svou přirozeností zaměřena na něco mnohem většího, na něco, co ji přesahuje. V lidském bytí je nepotlačitelná touha po spravedlnosti, pravdě a plném štěstí. Tváří v tvář záhadě smrti je v mnohých živá touha a naděje, že najdou za prahem smrti své drahé. Ale stejně silné je přesvědčení, že poslední soud nastolí spravedlnost, očekávání definitivního vyrovnání, v němž každému bude dáno, co mu patří.

„Věčný život“ pro nás křesťany neoznačuje pouze život, který trvá bez konce, nýbrž novou kvalitu existence, plně ponořené do lásky Boha, který osvobozuje od zla a od smrti a staví nás do společenství se všemi bratry a sestrami, kteří se podílejí na téže Lásce. Věčnost tedy může být už přítomna ve středu pozemského a časného života, když je duše prostřednictvím milosti spojena s Bohem, svým posledním základem: Všechno pomijí, jen Bůh se nemění, říká jeden žalm: „Ač mé tělo i mé srdce chřadne, Bůh bude navěky skála mého srdce a můj podíl“ (Ž 73, 26). Všichni křesťané, povolání ke svatosti, jsou mužové a ženy, pevně zakotvení v této skále, mají nohy na zemi, ale srdce již v nebi, v konečném příbytku Božích přátel.

Drazí bratři a sestry, rozjímejme o těchto skutečnostech s duší obrácenou k tomuto poslednímu a definitivnímu určení, které dává smysl každodenním situacím. Oživme radostný pocit společenství svatých a dejme se přitahovat k cíli naší existence: setkání s Bohem tváří v tvář. Prosme, aby to bylo dědictvím všech věrných zemřelých, zvláště těch více zapomínaných a potřebujících Boží milosrdenství. Panna Maria Královna všech svatých, kéž nás vede k tomu, abychom volili v každé chvíli věčný život, „život světa, který přijde“ - jak vyznáváme v Krédu; světa již zahájeného Kristovým zmrtvýchvstáním, jehož příchod můžeme uspišit svým upřímným obrácením a skutky lásky.

## **Bohoslužby.**

**Pravidelné bohoslužby** jsou slaveny **v neděli v 10:00 hodin; v úterý a o Prvním pátku měsíce** (4. listopadu 2016) **v 17:30 hodin**. Mše sv. o 3. neděli v měsíci (slavnost Ježíše Krista Krále 20. listopadu 2016) je slavena latinsky. **Příležitost ke svátosti smíření** je vždy 30 minut přede mší sv. nebo dle domluvy s knězem.

**O slavnosti Všech svatých** v úterý 1. listopadu 2016 bude mše sv. v 17:30; po mši sv. bude průvod a krátká pobožnost za zemřelé u kříže na nádvoří před kostelem.

O Vzpomínce na zemřelé (Dušičky) ve středu 2. listopadu 2016 v našem kostele mše sv. nebude. Jako obvykle jsme zváni na mši sv. do baziliky sv. Petra a Pavla na Vyšehradě.



1. listopadu odpoledne a 2. listopadu po celý den je možné při návštěvě kteréhokoli kostela získat *plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci*. Kromě tří obvyklých podmínek (svátost smíření, svaté přijímání, modlitba na úmysl svatého Otce) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a vyznání víry.

Od 1. do 8. listopadu je možno získat po splnění tří obvyklých podmínek denně plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelý; v ostatních dnech lze takto získat odpustky částečné.

Při bohoslužbách v neděli **6. listopadu 2016** proběhne **Dušíčková sbírka na charitní činnost v arcidiecézi**; v roce 2015 bylo celkem vybráno 760 549,- Kč. Prostředky byly použity v souladu se statutem fondu charitativní a humanitární pomoci Arcibiskupství pražského.

Při bohoslužbách v neděli **13. listopadu 2016** o Dni Bible proběhne sbírka pro potřeby **Českého katolického biblického díla** (více na <http://biblickedilo.cz/>) a **České biblické společnosti** (<http://www.dumbible.cz/>).

V neděli 20. listopadu 2016 je **slavnost Ježíše Krista Krále**. Po mši sv. bude výstav Nejvyšší svátosti a krátká pobožnost, zakončené svátostným požehnáním.

**1. adventní neděle** a začátek doby adventní je v neděli 27. listopadu 2017. Na začátku mše sv. budou *požehnány adventní věnce* – nezapomeňte si je přinést.

Den a hodina			Slavení	poznámka
1.	úterý	17:30	VŠECH SVATÝCH	SLAVNOST
2.	středa		Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	
3.	čtvrtek		sv. Martina de Porres	
4.	pátek	17:30	sv. Karla Boromejského, biskupa	památka
5.	sobota			
6.	neděle	10:00	<b>32. neděle v mezidobí</b>	
7.	pondělí			
8.	úterý	17:30		
9.	středa		POSVĚCENÍ LATERÁNSKÉ BAZILIKY	SVÁTEK
10.	čtvrtek		sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve	památka
11.	pátek		sv. Martina, biskupa	památka
12.	sobota		sv. Josafata, biskupa a mučedníka	památka
13.	neděle	10:00	<b>33. neděle v mezidobí (Den Bible)</b>	
14.	pondělí			
15.	úterý	17:30	sv. Alberta Velikého, biskupa a učitele církve	
16.	středa		sv. Markéty Skotské; sv. Gertrudy, panny	
17.	čtvrtek		sv. Alžběty Uherské, řeholnice	památka
18.	pátek		Posvěcení římských bazilik sv. apoštolů Petra a Pavla	
19.	sobota		VŠECH SVATÝCH MALTÉZSKÉHO ŘÁDU	SVÁTEK
20.	neděle	10:00	<b>JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE</b>	slavnost
21.	pondělí		Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě	památka
22.	úterý	17:30	sv. Cecílie, panny a mučednice	památka
23.	středa		sv. Klementa I., papeže a mučedníka; sv. Kolumbána, opata	
24.	čtvrtek		sv. Ondřeje Dung-Laca, kněze, a druhů, mučedníků	památka
25.	pátek		sv. Kateřiny Alexandrijské, panny a mučednice	
26.	sobota			
27.	neděle	10:00	<b>1. neděle adventní</b>	
28.	pondělí			
29.	úterý	17:30		s nešporami
30.	středa		SV. ONDŘEJE, APOŠTOLA	SVÁTEK



## „Te Deum Laudamus“ – koncert duchovní hudby.

V rámci cyklu „Varhanní nešpory maltézských rytířů“ uspořádá Suverénní Rytířský a Špitální řád sv. Jana z Jeruzaléma, Rhodu a Malty a Společnost pro duchovní hudbu za finanční podpory Městské části Praha 1 v řádovém kostele Panny Marie Pod řetězem v Lázeňské ulici v Praze 1 – Malé Straně již devátý koncert duchovní hudby v pondělí 21. listopadu 2016 v 17:00 hodin. Zazní skladby Johanna Sebastiana BACHA, Arcangela CORELLIHO, Georga Philippa TELEMANA, Antonína DVOŘÁKA a Marie-Theresie VON PARADIES; účinkují Lucie HILSCEROVÁ – zpěv, Marie FUXOVÁ – housle a Linda SÍTKOVÁ – varhany. Vstup na koncert je volný.

## Závěrečná bohoslužba mimořádného Svatého roku milosrdenství

Mgr. Vojtěch MÁTL, jáhen, vedoucí Sekretariátu arcibiskupa a arcibiskupský ceremonář

Svatý otec František v bule *Misericordiae Vultus* stanovil, že Svatý rok milosrdenství skončí 20. listopadu 2016 o slavnosti Ježíše Krále uzavřením Svaté brány v bazilice sv. Petra ve Vatikánu.

Předcházející neděli, 13. listopadu (33. neděle v mezidobí), z rozhodnutí papeže, skončí svatý rok v místních církvích. Eucharistie na závěr svatého roku v místních církvích bude jediná a bude se slavit v katedrále.

Je symbolické, že v tento den si náš národ připomíná památku sv. Anežky České, která vynikala skutky milosrdenství.

**Arcibiskup pražský Dominik kardinál DUKA OP proto srdečně zve věřící pražské arcidiecéze, aby připutovali do katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha, kde při slavné eucharistické bohoslužbě v neděli 13. listopadu 2016 v 10.00 hod. poděkujeme Bohu za všechna dobrodíní a milosti, kterých se nám během svatého roku dostalo a zároveň si připomeneme světici a mocnou přímlyvkyni našeho národa sv. Anežku Českou.**

V ostatních kostelech nebo svatyních, ve kterých se z rozhodnutí diecézního biskupa otvírala Brána milosrdenství, se bude konat děkonná eucharistická bohoslužba; předsedat jí bude arcibiskupův delegát.



## Maltézský punč.



Během čtyř adventních víkendů budou naši dobrovolníci prodávat v prostoru brány ke kostelu Panny Marie pod řetězem vánoční punč, svařené džus a drobné občerstvení. Výtěžkem z prodeje podpoříme charitativní projekty zaštiťované Řádem Maltézských rytířů, například: letní tábor pro vozíčkáře nebo pouť nemocných do Lurd. Přijďte prosím udělat dobrý skutek a zároveň si vychutnat skvělý punč a adventní atmosféru i poslechnout si adventní hudbu. Netrpělivě Vás očekáváme pátky vždy v 18:00 - 21:00 a víkendy 12:00 - 21:00.

## Charitativní adventní trhy.

Charitativní adventní trhy, které se budou konat ve dnech 25. – 27. listopadu 2016, nyní již potřetí v řadě ve Velkopřevorském paláci v Praze na Malé Straně.

Charitativní adventní trhy organizuje *nadace Act for Others*: „Nadace byla založena s cílem propagovat, podporovat a organizovat charitativní akce, trhy, burzy, sbírky a jiné činnosti za účelem poskytování pomoci lidem bez domova, lidem v nouzi, znevýhodněným





a/nebo postiženým dětem, nezaměstnaným a/nebo jinak znevýhodněným a/nebo sociálně slabým skupinám, případně institucím, které těmto skupinám pomáhají (nebo se o ně starají), jakož i sociálním projektům."

Více o nadaci: <http://www.actforothers.cz/> .

### **Elektronický kancionál (nejenom) pro mobilní zařízení.**

Elektronický kancionál je elektronickou kopií knižního vydání Kancionálu – společného zpěvníku českých a moravských diecézí. Cílem není nahrazení papírové formy Kancionálu, ale její vhodné doplnění tam, kde papírová forma není dostupná.

Mobilní aplikace vznikla ve spolupráci s Pastoračním střediskem Arcibiskupství pražského a se svolením České biskupské konference.

Kancionál je k dispozici v několika distribučních verzích:

Verze pro operační systém **Android** je ke stažení v obchodu „Google Play“;

Verze pro **APPLE iOS** je k dispozici na adrese <http://www.kancional.cz> ve formě webu funkčního na menších displejích.

Na adrese <http://kancional.cz/ke-stazeni> najdete i různé verze ve formátu PDF a verze pro čtečky elektronických knih (s notami/bez not).



### **Dokument o pohřbívání zesnulých a uchovávání popela v případě kremace**

Ondřej MLÉČKA, Tiskové středisko ČBK, [www.cirkev.cz](http://www.cirkev.cz)

Kongregace pro nauku víry zveřejnila 25. října 2016 dokument nazvaný *Ad resurgendum cum Christo*. Potvrzuje v něm důvody, proč církve upřednostňuje pohřbívání zesnulých do země, a stanovuje pravidla pro uchovávání popela v případě kremace.

Nový dokument připomíná nauku církve, že pohřbívání do země je tou nejvhodnější formou vyjádření víry v Kristovo zmrtvýchvstání i ve vzkříšení těla každého člověka. Jak uvedl během úterní tiskové konference teolog Serge-Thomas BONINO, lidské tělo má velkou důstojnost: při vzkříšení z mrtvých vstaneme v tomtéž (proměněném) těle, ve kterém nyní žijeme, podobně jako se Kristus po Vzkříšení ukazoval ve svém těle.

Text dále doporučuje pochování zesnulého na hřbitově nebo jiném posvátném místě: „Církev se řídí starobyloou křesťanskou tradicí a naléhavě doporučuje, aby těla byla zesnulých pohřbívána na hřbitovech nebo na jiných svatých místech,“ píše vatikánská kongregace. To pomáhá rodinným příslušníkům i celé církvi v modlitbě za své blízké. Křesťané se tak také staví proti tendenci smrt skrývat a uzavírat za zdi.

I když církev upřednostňuje pohřbívání těl do země, pohřeb žehem není zakázán, pokud nebyl zvolen z důvodů, které odporují křesťanské nauce. „Tam, kde důvody hygienického, ekonomického nebo sociálního charakteru vedou k rozhodnutí pro kremaci, která ovšem nesmí odporovat výslovně nebo rozumně předpokládané vůli věřícího zemřelého, nevidí církev doktrinní důvody k bránění této praxi,“ píše se dále v textu.

Popel však musí být uložen na hřbitově nebo posvátném místě. Zmenší se tím riziko, že rodina nebo křesťanské společenství zapomene na modlitbu za zesnulého, zvláště po odchodu první generace pozůstalých. Také se tím zabrání různým pověrám.

Dokument proto výslovně zakazuje uchovávání popela zesnulého doma. Dovolení může udělit jen pro velmi závažné okolnosti biskup ve shodě s biskupskou konferencí. Také není dovoleno rozdělovat popel mezi příbuzné. „Zesnulí věřící jsou součástí církve. Ti, kdo žijí, na ně pamatují a modlí se. Je dobře, když jsou pozůstatky zemřelých uchovávány s úctou po staletí na místech, která církev pro tento účel žehná,“ řekl na tiskové konferenci teolog Angel Rodríguez LUÑO.



Podle dokumentu se nepovoluje ani rozptylování popela do vzduchu, na zem, do vody či jinak, ani používání popela pro upomínkové předměty. Tyto praktiky jsou totiž často chápány nekřesťansky, jakoby měl člověk po smrti „splýnout s přírodou či vesmírem“, zcela zaniknout, převtělit se nebo „osvobodit z vězení“ těla.

Podle prefekta Kongregace pro nauku víry kardinála Gerharda Ludwiga MÜLLERA může nový dokument pomoci věřícím si uvědomit vlastní důstojnost Božích dětí. „*Přijetí toho, že je lidská bytost stvořena a není určena k nejasnému zmizení, vyžaduje, abychom uznali Boha jako původ a cíl lidské existence. Pocházíme ze země a do země se vrátíme, v očekávání vzkříšení. Je tedy třeba evangelizovat smysl smrti ve světle víry ve vzkříšeného Krista, planoucí výheň lásky, která očišťuje a nově tvoří, v očekávání vzkříšení,*“ řekl kardinál.

Celý dokument naleznete na <https://www.cirkev.cz/cs/aktuality/161025dokument-opohrbivani-zesnulych-a-uchovavani-popela-v-pripade-kremace>.

## ***Svatí jsou naši přátelé a vzory života***

*Homilie emeritního papeže Benedikta XVI. na svátek Všech svatých 1. listopadu 2006, Řím.  
přeložil Josef KOLÁČEK SJ, [www. radiovaticana.cz](http://www.radiovaticana.cz)*

Draží bratři a sestry,

naše eucharistická slavnost začala výzvou: „Radujme se všichni v Pánu“. Liturgie nás vybízí, sdílet nebeskou radost svatých a vychutnávat ji. Svatí nejsou nějaká nepatrná kasta vyvolených, nýbrž nesčetný zástup; a dnešní liturgie nás vybízí pozvednout k němu pohled. V tomto množství nejsou pouze oficiálně uznaní světci, nýbrž pokřtění každé doby a národa, kteří se snažili s láskou a věrností plnit Boží vůli. Neznáme tváře a jména většiny z nich, ale očima víry vidíme, jak září na Boží obloze, jako hvězdy v plném jasu.

Právě dnes církev slaví svou důstojnost „matky svatých, obraz svrchovaného města“ (A. Manzoni) a ukazuje svou krásu Kristovy neposkvrněné nevěsty, pramen a vzor každé svatosti. Jistě jí nechybí neukázněná ba dokonce vzpurná synové, ale ona rozpoznává své charakteristické rysy ve svatých a právě v nich zakouší svou nejhlubší radost. V prvním čtení autor knihy Zjevení je popisuje jako „veliký zástup, který nikdo nespočítal, ze všech národů, kmenů, plemen a jazyků“ (Zj 7, 9) poznamenaných na čele pečetí Boha. Tento lid zahrnuje světce Starého zákona počínaje spravedlivým Ábelem a věrným patriarchou Abrahámem, světce Nového zákona, četné mučedníky z počátku křesťanství a blahoslavené a svaté následujících století, až po Kristovy svědky naší doby. Všechny je spojuje vůle vtělit do svého života evangelium pod vlivem věčného animátora Božího lidu, jímž je Duch svatý.

Ale „k čemu je svatým naše chvála, k čemu jim je naše vzdávání slávy, k čemu jim je tato naše slavnost“? Toutéž otázkou začíná proslulé kázání sv. Bernarda z Clairvaux na den Všech svatých. Tuto otázku si můžeme položit také dnes. I Bernardova odpověď je aktuální: „Naši světci nepotřebují naše pocty a nic jim nedává náš kult. Já sám musím přiznat, že když myslím na svaté, cítím, jak žhnou mé velké touhy“ (Disc. 2 Opera Omnia Cistrec, 5, 364nn). To je tedy význam dnešní slavnosti: hledíce na zářivý příklad svatých, probudit v sobě velkou touhu po svatosti. Všichni jsme povoláni ke svatosti. Tato pravda, kterou velmi důrazně připomněl 2. Vatikánský koncil, se dnes slavnostním způsobem předkládá naší pozornosti.

Ale v čem spočívá svatost? Na tu otázku lze odpovědět především záporně: k tomu, abychom byli svatí, není třeba konat mimořádné skutky a díla, ani vynikat mimořádným charismatem. Pak přichází kladná odpověď: především je zapotřebí naslouchat Ježíšovi a následovat ho, aniž bychom zmalomyslněli tváří v tvář těžkostem: „Kdo mi chce sloužit“ napomíná Ježíš „ať mě následuje; a kde jsem já, tam bude i můj služebník. Jestliže mi někdo slouží, Otec ho zahrne poctou“ (Jan 12, 26). Kdo Mu důvěřuje a upřímně Ho miluje, přijímá umřít sám sobě jako zrnko obilí zaseté do země. Ví totiž, že ten, kdo miluje svůj život, ztratí ho, a kdo nenávidí svůj život na tomto světě „uchová si ho pro věčný život“. (Jan 12, 24-25). Zkušenost církve ukazuje, že každá forma svatosti, i když sleduje odlišné stezky, prochází vždycky cestou kříže. Avšak dějiny ukazují, že neexistuje



překážka nebo obtíž, které by mohly zastavit putování křesťana ve stopách Krista. Životopisy svatých líčí muže i ženy, kteří podle Božích plánů čelili někdy nepopsatelným zkouškám a utrpením, pronásledování i mučednictví. Vytrvali ve svém nasazení, „prošli velkým utrpením“ čteme v knize Zjevení „a vyprali do běla své roucho v krvi Beránka“ (v. 14). Jejich jména jsou zapsána v knize života (srv. Zj 20, 12); jejich věčným přibýtkem je ráj. Příklad svatých je pro nás povzbuzením jít v jejich stopách a zakoušet radost toho, kdo důvěřuje Bohu, protože jediná pravá příčina smutku a neštěstí pro člověka je - žít daleko od Něho.

Svatost vyžaduje vytrvalé úsilí, ale je to možné pro všechny, protože je především darem třikrát svatého Boha (srv. Iz 6, 3) než dílem člověka. Ve druhém čtení apoštol Jan poznamenává: „Hleďte, jak velikou lásku nám Otec projevil, že se nejen smíme nazývat Božími dětmi, ale že jimi také jsme“ (1 Jan 3, 1). Je to Bůh, který nás jako první miloval a v Ježíši nás přijal za adoptivní syny. V našem životě je všechno darem jeho lásky: jak je možné zůstat lhostejnými před tak velkým tajemstvím? Jak neodpovídat na lásku nebeského Otce životem vděčných dětí? On se o nás stará navzdory našim hříchům a naší nevděčnosti; nenechává nás samé a nevydává nás napospas nepřátelským a neznámým silám, ale láskyplně nás vede a podporuje svou milosrdnou prozřetelností. V Kristu se nám sám daroval, ukázal nám a sdělil svou věčnou a dokonalou svatost a volá nás, abychom navázali osobní, hluboký vztah k Němu. Čím více tedy napodobujeme Krista a zůstáváme s Ním spojeni, tím více vstupujeme do tajemství božské svatosti. Objevujeme, že On nás miluje nekonečným způsobem a to nás pobádá, abychom i my milovali bratry.

Před velikostí přijatého dary je normální, že zakoušíme nedostatečnost svých prostředků. Posiluje nás však jistota, že si nás Bůh v Kristu vyvolil, tvrdí svatý Pavel, „ještě před stvořením světa, abychom byli před ním svatí a neposkvrnění v lásce a předurčil nás, abychom byli přijati za jeho děti“ (Ef 1, 4-5). Chtěl nás na světě, abychom byli svatí. To všechno nás nesmí naplnit hrdostí, abychom se považovali za něco více než ostatní. Naopak vědomí tohoto vyvolení, jež je kořenem našeho povolání ke svatosti, musí vzbuzovat city pokory a hluboké vděčnosti.

Cesta, která vede ke svatosti, je osvícena světlem blahoslavenství, jež před chvílí zaznívala v této basilice. Ježíš říká: Blahoslavení chudí v duchu, blahoslavení plačící, tiší, blahoslavení, kdo lační po spravedlnosti, milosrdní, blahoslavení čistého srdce, tvůrčové pokoje, pronásledovaní pro spravedlnost (srv. Mt 5, 3-10). Po pravdě řečeno, blahoslaveným po výtce je pouze On, Ježíš. On je totiž pravý chudý v duchu, plačící, tichý, lační a žízňící po spravedlnosti, milosrdný, čistý srdcem, tvůrce pokoje, On je pronásledován pro spravedlnost. Blahoslavenstvími Ježíš ukazuje jak ho následovat a napodobovat. V jaké míře přijmeme jeho návrh a začneme ho následovat, v takové se můžeme podílet na jeho blahoslavenství. S Ním se nemožné stává možným a dokonce i velbloud projde uchem jehly (srv. Mk 10, 25); s jeho pomocí, pouze s jeho pomocí, je nám dáno stát se dokonalými, jako je dokonalý nebeský Otec (srv. Mt 5, 48).

Drazí bratři a sestry, vstupujeme nyní do srdce eucharistické oběti, jež je podnětem a pokrmem svatosti. Za chvíli se nejvyšším způsobem stane přítomen Kristus, pravý vinný kmen, s nímž jako ratolesti jsou spojeni věřící, kteří jsou na zemi i svatí v nebi. Bude tedy mnohem užší společenství církve putující ve světě a vítězné církve ve slávě. V prefaci budeme prohlašovat, že svatí jsou naši přátelé a vzory života. Vzývejme je, aby nám pomáhali napodobovat je a snažme se odpovídat s velkomyslností, jak to dělali oni v odpovědi na Boží volání. Vzývejme zvláště Marii, Matku Páně a zrcadlo každé svatosti, Ona celá Svatá, kéž z nás učiní věrné učedníky svého Syna Ježíše Krista. Amen.

---

SUVERÉNNÍ ŘÁD MALTÉZSKÝCH RYTÍŘŮ  
České Velkopřevorství

telefon: 257 530 824  
e-mail: gpb@smom.cz

fr. Filip M. SUCHÁN, OPRÆM  
rektor kostela

telefon: 731 402 597  
e-mail: pmariapodretezem@seznam.cz

<http://www.maltezskyrad.cz>